

Ook Bibi, de witte bosheks, praat met bomen

GESCHREVEN IN 1997

Ergens in Nederland staat een caravan, op een open plek in het bos. Opmerkelijk, want in 's Rijks bossen mag niet vrij worden gekampeerd. Maar dit woonhuis op wielen staat er al vanaf de zomer. Niemand vraagt zich af wie daarin woont, niemand is er zelfs langsgeweest. Toch kan dat wel kloppen. Op de plek waar de caravan staat, moet volgend jaar een elektriciteitsmast komen. Misschien denkt de boswachterij dat de caravan daar alvast staat voor de bouwvakkers. In de caravan woont Bibi, '22 zomers jong' zoals ze zelf schrijft. Een vreemd meisje. Ik heb van haar een verhaal ontoongen. Ze schrijft leuk, deze Bibi. Maar vreemd blijft ze. Richie66

Die ochtend maakte ik mijn boswandeling. Het was prachtig. De spinnen zaten in het midden van hun nat-zilveren webben, stervende bladeren die zich krampachtig aan takken probeerden vast te houden, geel en rood van inspanning, de geur van hun gevallen voorgangers alom, en de paniekerige eekhoorns die zoveel mogelijk noten verzamelden, om even later hun voorraadplaatsen te vergeten. Het herfstbos, alles wat inefficiënt is sterft. Alleen kracht overleeft de meedogenloze winter. Ik houd van het bos.

Ik kwam bij de brede laan waarlangs de grote beukenbomen staan. Deze fungeren als brandscherm, om twee percelen naaldbos van elkaar te scheiden heb ik mij laten vertellen. Maar voor mij waren het wachters, de Oudsten der Ouden hier.

Zo'n tweehonderd meter verder liep een figuurtje mij tegemoet, het was een man. Naarmate hij dichterbij kwam, zag ik dat hij met gebogen hoofd liep. Hij zag mij niet. Pas toen hij mijn voetstappen hoorde, keek hij op.

Het was een mooie man en hij zag er goed en verzorgd uit. Zijn haar zat strak naar achteren gebonden en eindigde in een klein staartje. Hij rook naar deze tijd, naar typische mannengeuren uit een flesje. Alleen verdriet straalde overduidelijk van hem af. 'Hoi', zei ik en ik hield mijn pas in. Even leek het alsof hij zonder terug te groeten mij voorbij zou lopen, maar toen hield ook hij in. 'Hallo', klonk zijn niet onprettige stem.

'Wat is er? Waarom heb je zo'n verdriet?', vroeg ik bezorgd. Hij bleef staan en keek mij verbaasd aan. 'Waarom denk jij dat ik verdriet zou hebben?', vroeg hij. 'Dat kan ik aan je zien. Dat vertel jij zelf, met je houding, je stem, je aura', antwoordde ik. De man hield zijn hoofd even scheef en nam mij in zich op.

'Wie ben jij?', vroeg hij.

'Ik ben Bibi, de witte bosheks. Ik logeer voor een tijdje tussen de Ouden hier', zei ik plechtig. De man schudde ongelovig zijn hoofd. Ook hij dacht waarschijnlijk dat ik gek was. Maar dat maakte mij niet uit, ik ben het gewend.

'Bedoel je dat jij net zoals prinses Irene met bomen praat?', vroeg hij spottend.

'Irene had het beter niet kunnen zeggen. Veel mensen maken het nu belachelijk.

Achteraf gezien was het veel te vroeg om zoiets naar buiten te brengen', zei ik.

'Maar kom, laten wij ergens naar toe gaan. Jij kan wel wat Levenskracht gebruiken', zei ik. 'Wat bedoel je?', vroeg hij een beetje achterdochtig. 'Ik wil mijn krachten met je delen. Je hebt het nodig. Of in jouw taal: ik wil met je naar bed'.

De man slikte even, draalde wat op zijn benen, bekeek mij van top tot teen en stotterde toen: 'Eeh, ja, eeh, dat lijkt mij wel interessant'.

Ik keek naar zijn krachtcentrum en zag zijn pantalon bewegen. Hij had voldoende te geven zo te zien. En dat is goed, alleen dan kan ik delen.

'Waar?', vroeg ik. Ik wilde hem niet meenemen naar mijn huis. Daar komt niemand in, dat is van mij. 'Nou, ik woon hier in de buurt, in de wijk aan de rand van het volgende bos', antwoordde hij. 'Dat lijkt mij een goede plaats', zei ik, 'in een huis aan de rand van de Ouden'.

Onderweg vertelde hij dat hij Fred heette, en dat hij net gescheiden was. Hij was echt een leuke man. Ik begreep eruit dat zijn vrouw bij hem was weggegaan om een nieuw leven te beginnen. Een leven dat ze zelf wilde leven, vermoedde ik, zonder Fred en zijn Kracht. Alleen zou hij dat nooit kunnen begrijpen.

Personen met veel levensenergie kunnen zich niet voorstellen hoezeer andere mensen hen benijden. Veel relaties, ook vriendschappelijke, gaan daaraan kapot.

Het was een mooi huis waarin hij woonde. Luxe, met hier en daar nog het vrouwenoog overduidelijk aanwezig. Ik voelde mij meteen op mijn gemak.

'Kom, doe je broek eens uit?', zei ik tegen hem.

Onwennig maar mak als een lam deed Fred wat ik hem vroeg. Ik boog mij voorover en streelde zijn naakte dijbeen. Fred slikte. Hij keek toe hoe mijn vingers zijn opbollende short naderden. 'Fred', zei ik plechtig, 'jij hebt veel kracht. Veel te geven. Je windt mij op, het hogere maakt plaats voor het dierlijke. Ik zou mij graag met jou willen delen, mhmmm...? Fred slikte nog eens. In opperste verbazing hijgde hij uit: 'Je meent het echt hè!' Ik knikte.

Ik had een brok in mijn keel. Mijn hand gleed in mijn eigen broekje, hij keek. Ik sloot mijn ogen en voelde mijn levensopening. Ooh, wat was ik al gewillig, zo open, zo nat...

Fred stond er nog steeds onbeholpen bij. Knoopje voor knoopje verminderde ik de druk op zijn vleespaal. Voorzichtig haalde ik zijn grote, kloppende levensbrenger eruit.

'Ooh ja, dat ziet er goed uit', zuchtte ik naar alle eerlijkheid. De opwinding nam het van mij over. Eindelijk eens iemand bij wie ik mij helemaal kon laten gaan. Het was alweer veel te lang geleden. Ik nam de mannenstaaf in mijn hand. Mijn lippen omsloten de eikelhoed. Zijn smaak was precies wat ik ervan had verwacht. Niet geheel natuurlijk meer, maar meer dan genoeg om mij te laten duizelen van opwinding.

Mijn tong bevoelde zijn eikel. Ik drukte mijn puntje in zijn opening. Fred's lichaam knikte naar voren en hij kreunde zacht. Ik voelde zijn hart in mijn handpalm.

Met mijn vrije hand ontdeed ik mijzelf van de nodige kleren. De zuiverheid in mij kwam terug. Met de fallus in mijn mond en voor de rest helemaal naakt voelde ik mij sinds weken weer helemaal één met de natuur. Ik bevoelde weer mijn vagina. Ze was nog natter, nog gretiger, dan zo even. Ik werd dierlijk krols, heerlijk is dat toch.

Fred merkte dit en keek hoe mijn zachte meisjeskontje wulps op en neer hupte. Hij begon onvast op zijn benen te staan. 'Ojee', kermde de naïeve man. 'Ik geloof dat ik al moet komen'. Ik kreunde, maar zei: 'Nee, niet doen! Ik wil alles hebben, maar niet meteen. Mhmm... Ik wil van je genieten. Ga liggen en ontspan jezelf'. Eén duwtje was genoeg om hem op het bed te laten vallen. Fred zuchtte meerdere malen diep, hij moest zich ontspannen...

Ik pijpte hem op de maat van zijn ademhaling. 'In, uit, in, uit', zei ik met volle mond. Ondertussen was ik voor zijn ogen begonnen mijzelf te betasten. Even werd de pik harder, maar ik beet aan de onderkant van zijn eikel. Hij slaakte een pijnkreet. De pijn verdween snel, want ik masseerde het plekje intens met mijn tong. Zijn naderend orgasme ebde weg, zuiver genot achterlatend. 'Ooh jaah', kreunde ik, 'dit is wat we willen, zo gaat het goed'. Fred knikte onzeker, 'Ja hè?'

Ik beaamde het en keek naar de dikke lul. Het eerste deel van het werk was gedaan. Nu wilde ik hem in mij hebben, de overdracht.

Ik beklom zijn lichaam en draaide daarbij verleidelijk met mijn zachte billetjes. Met mijn benen schrijlings langs zijn lichaam pakte ik zijn pik en leidde die voorzichtig in mijn opening. Glimmend stond de penistop tegen mijn vagina, dat heerlijke roze sneetje tussen mijn gevoelige dijen. Het vocht tussen mijn schaamlippen deed de rest. Ik zakte omlaag en de lul drong naar binnen.

Ik rekte mij helemaal uit, de overdracht begon. Hij gleed in mij, aan alle kanten binnenin mijn levenskanaal voelde ik zijn kracht. Ik landde op zijn onderbuik. Even schuurde ik met mijn genotsbrengend knopje over zijn schaamhaar en spieren. Met gesloten ogen genoot ik van deze man. Hij was lief, een schatje, en ik voelde hem zo goed...

Het was duidelijk te zien dat Fred ook genoot. 'Het is heerlijk', kreunde hij. 'Het blijft heerlijk', zei ik hem. Ik neukte hem langzaam, en helemaal. Hierdoor vermindert de druk op de gevoelige eikel en wordt het genot constant.

Tegelijkertijd drukte ik steeds harder op mijn eigen clitoris. Iedere golf op hem werd daardoor intenser voor mij, iedere penetratie als nieuw en intenser.

Langzaam maar zeker werd heel mijn onderlijf opengemaakt. Een zoete openheid. Mijn kreuntjes kwamen van mijn diepste bewustzijn, gemeend en intens. De clitoris zwol op. Ik perste het gespannen knopje steeds harder tegen zijn sterke onderbuik. Ik moest klaarkomen. Wat hij mij al had gegeven, was teveel geworden en moest er weer uit.

Het was niet zozeer een hoogtepunt, als wel een breedtepunt. Alles zou ontspannen na deze genotsopbouw.

Alle spieren in mijn lichaam trokken zich samen. Mijn geest verborg zich erachter, en genoot van de losgeslagen krachten. De druk op mijn hoofd nam snel toe. Ik hoorde niets meer, zag niets meer, voelde mij 'slechts' één met de kosmos. En Fred lanceerde mij, er middenin, vanuit het binnenste van mijn lichaam.

In één vloeiende beweging werd ik overspoeld. En in één vloeiende beweging gaf ik het weer terug. Ik kreunde luid, zei Fred achteraf. Maar dat hoorde ik niet meer. Ik hield van hem.

Het was even stil. Fred keek naar mij op. Af en toe schokte ik nog wat na. Het was te gevoelig rond mijn geslachtsorganen. Hij keek naar mijn haar dat meewiegde op mijn bewegingen.

Toen zag hij dat mijn ogen traanden van inspanning en ontspanning. Fred wilde iets zeggen, maar ik schudde mijn hoofd. 'Nee, niets zeggen', snotterde ik. 'Het is al zo lang geleden, voor mij ook. Zo intens, sorry hoor'.

Fred's pik begon direct in mijn kut te trillen. 'Dat windt jou op hè? Dat ik zoiets ervaar', vroeg ik. Het gevoel in mij keerde nu al terug, nu voor hem. Voor hem alleen. De man knikte ongemakkelijk. Ik stapte van hem af. De penis trilde na toen hij uit mijn kut gleed. Mijn voorvocht spetterde op zijn benen.

'Neem mij dan maar', kreunde ik krols. De opwinding om te geven sloeg toe. 'Neem de witte bosheks'. Ik liet mij op mijn knieën vallen en duwde mijn kontje omhoog. Ik voelde dat mijn vochtige lichaamspleet zich opende. Fred kon recht in mijn naakte, natte pruim kijken. Met één hand om mijn middel en de andere om zijn pik, nam hij achter mij plaats.

Het was heel erg opwindend. Hij duwde zichzelf met heel zijn lichaam naar binnen. Zijn fallus penetreerde nu op een andere manier mijn wezen. Ik voelde hele andere dingen, lekkerder misschien zelfs. Zijn vorm was voor mij de beste. Aan die eerste keer leek geen einde te komen. Nog voordat hij mij raakte, holde ik mijn rug zodat ik hem nog dieper kon voelen. Fred kreunde. Zoiets had hij misschien niet verwacht. Hij pakte mijn middel en duwde mij stevig tegen zich aan. Het leek of zijn eikel tegen mijn hart drukte. Hij was werkelijk zalig om dit te voelen, te ervaren, om dit te geven. Ik kreeg er kippenvel van. Even bleef hij op z'n diepst zo staan. Toen versterkte hij zijn greep om mijn middel en begon mij te pompen, te naaien. Ik had het niet meer. Al het duister van vroeger kwam weer in mij naar boven. Ik wilde dat hij mij nam, neukte als de hoer die ik vroeger was.

'Ooh jaah, paal me', kermde ik. En zonder schroom of schaamte schrijf ik het op. 'Steek de hoer...', smeekte ik. Hij liet zich helemaal in mij gaan. Ik gaf me. 'Mhmmm... Steek de hoer in mij...!', kreunde ik zacht.

Zijn stoten werden meteen ongecontroleerd. Zijn handelingen waren slechts gericht op het bespuiten, het inspuiten van mijn jonge, zachte vlees. Hij schokte. Ik wist dat het zaad zijn reis naar buiten begon. Centimeter na centimeter voelde ik het in mijn kut door zijn pik schieten. Eén seconde duurde voor ons een zalige eeuwigheid. Met beide handen pakte de man mijn billen. Hij slaakte rauwe kreten.

Met grote kracht verliet zijn zaad zijn lichaam en trad het mijne binnen. Na de tweede orgastische stoot drukte hij zo dicht mogelijk zijn onderbuik tegen mijn kontje. Hij nam me, in de breedste zin van het woord. Dit was het ultieme mannelijke orgasme. Ik ontving, onderwierp mij eraan.

Fred was klaar. Ik liet mij op mijn buik vallen. Zijn levensvocht lekte nog uit zijn buis en viel op mijn lijf. Het was warm, ik smeerde het uit. Een warm balsem, boordevol leven. Ik draaide mij om. We keken elkaar diep in de ogen aan. 'Bibi', begon hij, 'ik weet niet wat er allemaal van waar is, maar als er witte bosheksen bestaan dan ben jij er zeker één'. Ik glimlachte minzaam, boog mij voorover, nam zijn stam in mijn mond en zoog hem helemaal leeg. Krachteloos sperma, dat heb ik dan nodig om weer in evenwicht te komen. En dat was wel nodig want toen al tierde zijn leven welig in mij. Tot mijn grote verbazing duurde het niet lang of zijn fallus begon weer te groeien. Hij klopte tegen mijn gehemelte. Fred richtte zich op en bekeek mij met een vreemde blik. 'Wat ga je doen?', vroeg ik op een neutrale toon.

'Ik wil je voelen, nu op een andere plek', antwoordde hij. Hij pakte mij bij mijn schouders en draaide mij om. Weer zat ik op mijn knieën. Ik voelde wat zaad uit mijn vagina langs mijn dijen lopen. Hij haalde zijn hand door mijn schaamvlees, en smeerde zijn vocht vermengd met dat van mij op mijn kontje. Voordat ik kon protesteren tegen deze ontheiliging van mijn lichaam, drukte hij zich weer in mij. Wederom vol overgave. Er was pijn, maar er was ook genot. Ik rekte van binnen helemaal uit. Nu aan de andere kant van mijn wandje voelde ik mij opgevuld worden. Hij gaf mij geen tijd om eraan te wennen. Wachtte zelfs niet op het spreiden van mijn benen. Hij neukte mij in mijn kontje. De pijn was inmiddels dof geworden, het was zijn gretigheid dat mij genot gaf. En weer voelde ik hem zwellen. En voor de tweede keer nam zijn zaad bezit van mijn lichaam, nu in de verkeerde opening. Schokkend zat hij achter mij, in mij. Van over mijn schouder keek ik hem aan. Hij was uitgeput, zo leek het. Langzaam trok hij zich uit mij. Ik zag een lange draad van zaad tussen mijn kontje en zijn eikel. Deze knapte omdat Fred zich zijdelings op het bed liet vallen. Hij zuchtte luid en keek mij aan. 'Bibi, Bibi', zei hij, 'ik hoop je nog vaak te ontmoeten tussen de Ouden. Ik ben je heel erg dankbaar'. Ik knikte, maar wist dat ik hem hierna nooit meer zou zien. Hij ontwaakte dingen in mij die ik eigenlijk niet meer wilde weten.

Fred viel in een herstellende slaap. Bij het ontwaken zou hij zich weer fris en energiek voelen. Maar daar wachtte ik niet op. Ik sloop zijn huis uit en ging terug naar de Ouden. Ik vertelde hen wat er was gebeurd. Ook zij bedankten mij voor mijn daad.

Weer een mens geholpen die barstensvol zat met zwarte energie. Gerustgesteld poedelde ik mij schoon in een bosven. Het was koud, maar slechts met mijn hoofd boven het water, maakte ik de rest van mijn lichaam warm. En de Ouden die ernaast stonden keken toe.

B/Richie66